

Sygn. akt III CSK 173/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa H. B.  
przeciwko R. M.  
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 9 września 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powódki  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie  
z dnia 23 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1392/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 grudnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie - w sprawie o ochronę dóbr osobistych i zapłatę - oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 13 czerwca 2014 r.

Od tego wyroku powódka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustaleń i oceny dowodów, a wszystkie zarzuty zawarte w skardze kasacyjnej właśnie tego dotyczą. Jedynie zarzut obraży art. 328 § 2 k.p.c. spełnia minimum wymagań formalnych, jest jednak całkowicie bezzasadny.

Przyczyny kasacyjne zostały przez skarżącą sformułowane ogólnikowo; nawet nie uprawdopodobniono ani oczywistej zasadności skargi, ani potrzeby wykładni przepisów. Skarżąca nie wskazała, jakie poważne wątpliwości prawne budzi ta wykładnia i z czego one wynikają, nie przedstawiła możliwych interpretacji ani rozbieżnych ocen judykatury.

Z tych względów, skoro wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jest nieprecyzyjny i nieuzasadniony, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).